

Ἀπὸ τ' ἄσπρα σ' τὰ βυζούλλα τρέχει ἀθάνατο νερό,
ἔπεσα γὰρ νὰ ποθάνω καὶ δὲν μ' ἔδωκες νὰ πῶ.
Συνών. βυζάκι **A 1**, βυζέλλι, βυζουριδάκι, βυζου-
ρίδι. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

βύζουρας ὁ, Ἀθην.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυζούρι, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί,
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας.

Προεξοχή: Μὴν ἀφίνης βύζουρα ἀπάνω 'ς τὸ κομ-
μάτι ποῦ τορνάρεις.

βυζουριὰ ἡ, Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὕζουρὰ Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυζούρα καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιά.

1) Ὁ μεγάλος μαστός τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ θηλαστι-
κοῦ ζώου Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Μουρὲ εἶδα βυζουριές
εἶναι ποῦ κρέμουνται-ν ἀδρός τση! Ἀπύρανθ. Διαόλοι νὰ
'ναι μέσ' τοῖς βυζουριέσ σου καὶ σένα αὐτόθ. Μάτι μὴ δὸ
πίαση, μὴ βυζουριὰ ποῦ τὴν ἔχει αὐτόθ. Ἐτοῦτο τὸ κομ-
μάτι ποῦ μοῦ 'βαλες εἶν' ἡ βυζουριὰ καὶ δὲ δὴ θέλω αὐτόθ.

2) Εἶδος ἀγρίων ἐδωδιῶν χόρτων, τῶν ὁποίων αἱ ρί-
ζαι ἔχουν βολβοειδεῖς ἀποφύσεις Ἄνδρ.

βυζουριδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζουρίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκι.

Ὁ μικρὸς μαστός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βυζούλλι.

βυζουρίδι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζουριὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

Βυζουριδάκι, ὁ ἰδ.: Ποῦ νὰ 'ν' οἱ διαόλοι μέσ' 'ς τοί
ῶρες τῶ βυζουριδιῶ σου, χαμένο γορμί! (ἀρά).

βυζωμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βυζώνω.

Ἡ πρόωρος ἀνάπτυξις τῶν μαστῶν τῶν γυναικῶν.

βυζώνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 25
καὶ 29 βυζώνω-νω Κύπρ. Μετοχ. βυζωμένη ΣΜενάρδ.
ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. 1 (1925) 86.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί.

1) Ἀρχίζω νὰ ἀποκτῶ μαστούς, μοῦ ἀναπτύσσονται
οἱ μαστοί, ἐπὶ κορασιδῶν Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—ΣΠα-
σαγιάνν. ἐνθ' ἄν.: Μικρὴ εἶναι, μὰ βύζωσε γαί δείχτει με-
γάλη Ἀπύρανθ. Μωρή, μὰ δὲ ἀρέπεσαι πὶὰ ποῦ 'σαι βυ-
ζωμένη νὰ κάνης μωρουδίστικα γαμώματα! αὐτόθ. || Ποίημ.

Καὶ δὴν μικρὲς καὶ ἀβύζωτες χλωρὰ βοτάνια κόβουν,
χλωρὰ καὶ ἀδροσοβόλητα τὰ στήθη νὰ γυτέψουν
γὰ νὰ βυζώσουν ἔνωρα καὶ νὰ γοργομεστώσουν
ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. 29. 2) Μετοχ. βυζωμένη=ἡ θη-
λάζουσα ΣΜενάρδ. ἐνθ' ἄν.: Ἡ δεῖνα ἐν' βυζωμένη (θη-
λάζει, παρέχει θηλασμόν εἰς τὸ βρέφος).

βύθακας ὁ, ἁμαρτ. βούθακας Στερελλ. (Λεπεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυθός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ακας.

Λάκκος βαθὺς πλήρης ὕδατος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.
Ζάκ. Πελοπ. (Γύθ. Μάν.)

βύθης ὁ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.

Ὁ βυθιζόμενος εἰς σκέψεις, ὁ ἀφηρημένος, ὁ ἐπι-
λήσιμος.

βυθίζω σύνηθ. βυθίζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) β'θί-
ζον βόρ. ἰδιώμ. βυδίζω Βιθυν. β'δίζου Σάμ. βυτ-

θίζω Ἀστυπ. Κάλυμν. βουθίζω Ἀστυπ. Κῶς β'θ'ζῶμαι
Πάρ. (Λεῦκ.) βυθῶ Κύθηρ. Σύμ.—ΛΜαβίλ. Ἐργ. 67
ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. καὶ Ἀντίλ. 11—ΔΣολωμ. 234 ΣΖαμπέλ.
Ἄσμ. Δημοτ. 702 ΓΜαρκορ. Μικρὰ Ταξίδ. 53 βουθῶ
Κῶς γυθίζω Ρόδ. (Κάστελλ.)

Τὸ ἀρχ. βυθίζω.

1) Μετβ. ρίπτω ἢ καταβιβάζω τι εἰς τὸν βυθὸν πράγ-
ματός τινος κοιν. || Φρ. Μὰς βύθισε 'ς τὸ χρέος. Εἴμαστε
βυθισμένοι 'ς τὸ χρέος κοιν. Ἦτο βουθισμένος 'ς τὴν
φτώδα Ἀστυπ. Μὰς ἐβύθισε 'ς τὰ ἔξοδα Κίτ. || Ἄσμ.

Τὴν Παναγιά παρακαλοῦν διὰ νὰ βοηθήσῃ

τὸ ἐχθρικὸ πολεμικὸ νὰ μὴν τοῦσε βυθίσῃ

Κάσ. Καὶ ἀμτβ. καθιζάνω, βυθίζομαι, βουλιάζω Ἄνδρ.
Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.) Ζάκ. Ἡπ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μεσο.)
Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ.)—ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.
—ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἄν. ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. ΛΜαβίλ. Ἐργα
ἐνθ' ἄν.: Βυθίζει τὸ νερὸ (ἀπορροφᾶται ὑπὸ τοῦ ἐδά-
φους) Ἄνδρ. Ἐβύθα τὸ νερὸ καὶ χανότανε Κύθηρ. Τί
βρουχὴ ἦταν αὐτῆς! βύθ'σ' οὐ τόπους Στρόπον. Βύθ'ζαν
τὰ παπούτσια μ' 'ς τὸν βοῦρκου καὶ δὲ δόρ'γα νὰ βοῦ Ἀκρ.
Φαίνεται ἀκόμα τὸ μνημα του, μὰ τὴν ἐβύθισε Ζάκ. Τὸ
ρέμα βύθ'σι Σάμ. Τρέμει καὶ κυματίζεται τὸ καραβάκι...
καὶ γέρονι καὶ βυθάει 'ς τὰ χωματένια κύματα ΓΒλαχο-
γιάνν. ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.:
Κ' ἐκεῖ ποῦ πάτειε ὁ Τοαμαδὸς ἐβούλλωνε τ' ἁλώνι,
κ' ἐκεῖ ποῦ πάτειε τὸ παιδί ἐβούλλωνε κ' ἐβύθα.
ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἄν. β) Δύω ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Τὸ χάραμα ἐπῆρε | τοῦ ἡλίου τὸ δρόμο

κρεμῶντας τὴ λύρα | τὴ δίκαιη 'ς τὸν ὦμο

καὶ ἀπόπον χαράζει | ὡς ὅπου βυθᾷ.

2) Βυθίζομαι εἰς σκέψεις, ἀφαιροῦμαι τὸν νοῦν, ρεμ-
βάζω Ἀστυπ. Βιθυν. Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Ρόδ. (Κάστελλ.)

Σύμ. κ. ἄ.—ΔΒουτυρ. Εἰκοσ. Διηγ. 57 ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν.

Βύθιο' ὁ νοῦς ἄλλου Βιθυν. Ἦτο βυθισμένο σὲ συλ-
λοὴ μιάλη Κάλυμν. Τὸ βασιλόπουλλο ἦτο βυθισμένο 'ς τὸ
ἀζάβασμα Ἀστυπ. Σὰ νὰ βυθίστηκε 'ς τὰ ὄνειρά του

ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. 57 || Ἄσμ.

Σκέφτομαι καὶ ἀπ' τὴ συλλοὴ εἰμ' ὅλο βυθισμένη

πῶς μ' ἔχει ἡ ἀγάπη σου καὶ ποῦθε νὰ μὲ φέρῃ

Κάρπ. || Ποίημ.

Μὴν ἔνας ποῦ βυθάει | μὲ γυρμένο κεφάλι

χαρούμενος θωραεῖ | πέρα τῆς γῆς του τ' ἀνθηρὸ ἀκρογιάλι;

ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀποβυθίζω, βαθολογῶ

3. 3) Καταφέρομαι εἰς ὕπνον, περιπίπτω εἰς λήθαργον,

καταλαμβάνομαι ὑπὸ νάρκης, ἰδίως ἐπὶ ἀσθενοῦς Βιθυν.

Εὐβ. (Ἀκρ.) Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Μύκ. Νάξ. (Ἐγκαρ.) Πάρ.

(Λεῦκ.) Ρόδ. Σύμ. κ. ἄ.—ΑΧριστοπούλ. Ποιήμ. 90: Δὲν

κοιμᾶται, βυθισμένος κάθεται Βιθυν. βυθίζεται ὁ ἄνθρωπος

(καταλαμβάνεται ὑπὸ νάρκης) Κύθν. Ὁ ἀρρωστος βυθίζε-
ται Ρόδ. Ὁ ἀρρωστος δὲ μὲ γνωρίζει, εἶναι βυθισμένος

(ἔχει περιπέσει εἰς λήθαργον) Μύκ. Ἐβύθισε τὸ παιδί

(ἀπεκοιμήθη) Σύμ. || Ποίημ.

Εἰς στρώμα μυρσινέμο | καὶ τριανταφυλλέμο

μεσάνυχτ' ἀπλωμένος | κοιμούμουν βυθισμένος

ΑΧριστόπουλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀποκαρώνω **B 1**, βα-

θολογῶ 4.

βύθισι ἡ, Κρήτ. Κῶς Μύκ. Νάξ. (Ἐγκαρ.) Πάρ.

—ΔΒουτυρ. Διηγῆμ. 34—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 391

Πρω.Δημητρ. βύθισ' Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.

Καταφορὰ εἰς ὕπνον ἢ λήθαργον ἔνεκα ἀσθενείας ἢ

λύπης, κατάστασις νάρκωσης ἐνθ' ἄν.: Ζαλισμένος μὲ

τοῦ νύπνου τὴν βύθισι Κῶς. *Εἶχε βύθισι χτέες τὸ βράδυ τὸ παιδί Νάξ.* (Ἐγκαρ.) *Αὐτὸς δὲ θυμᾶται καὶ αὐτὰ ποῦ λέει θὰ τὰ εἶδε 'ς τὴ βύθισι του ΔΒουτυρ. ἔνθ' ἀν. Συνών. βύθισμα 2, βυθισμός, βύθος, βυθούρα.*

βύθισμα τό, Κέρκ. Πελοπν. (Κυνουρ. Χατζ.) Ρόδ. —ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρι. 115 Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,247—Λεξ. Βλαστ. 373 καὶ 391 *βύθ'σμα* Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ. Λεπεν.) *βύθισμα* Λεξ. Βλαστ. 373. *βύθ'σμα* Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.*

1) Τόπος ὑποστάς καθίζησιν καὶ γενικῶς τόπος κοῖλος εὐρισκόμενος κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ γῆρος ἐδάφους Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Κέρκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Πελοπν. (Κυνουρ. Χατζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ. Λεπεν.): *Εἶνι βύθ'σμα καὶ κρατάει νιρὸ Ἄκρ.* 2) *Βύθισι, ὁ ἰδ., Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Ρόδ.—Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἀν. ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἀν.—Λεξ. Βλαστ. ἔνθ' ἀν.: Ἄπ' τὸν πολὺν θυρὸν ἔχ' πέδ' 'ς ἓνα βύθ'σμα καὶ δὲν ἀνουγάει τίποντι Ἄκρ. Ὁ ἄρρωστος εἶνι σὲ βύθ'σμα Καταφύγ. Ὁ ἄρρωστος βρισκόταν σὲ βύθισμα βαθὺ καὶ μόλις ἀνάσαινε ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἀν. Ἔπεσ' ἀγάλη 'ς ἓνα βύθισμα βαθὺ ποῦ δὲν καταλάβαινε πρὸς τίποτα Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἀν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Βύθισμα Ἀττικ. Θεσσ. Πελοπν. (Γορτυν. Κοκκιν. Τριφυλ.) Βύθ'σμα Μακεδ. (Καταφύγ.) Βύθ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.) Βυθίσματα Πελοπν. (Γορτυν. Τριφυλ.) Βουθίσματα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Β'θίσματα Εὐβ. (Ἄκρ.)*

βυθισμός ὁ, Ἄνδρ. Θήρ. Σύμ.—ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. καὶ Ἀντίλογ. 57 Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,242 *βυθισμός* Ἀστυπ. *βυθ'σμός* Εὐβ. (Ἄκρ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. βυθισμός.

Βύθισι, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: Ὁ ἄρρωστος ἔχει βυθισμό μέγαλο Ἄνδρ. Θήρ. Πέφτει σὲ βυθ'σμό Εὐβ. (Ἄκρ.) Ἡ-ῖ-ἀ-δερχή τως μὲ τὸν βυθισμόν τῆς λύπης τῆς ποῦ πῆαινε δὲν ἠπρόσεξε τὴν κούκλα τσαὶ πάτησέν τινε (ἐκ παραμυθ.) Ἀστυπ. Ἡ ἀερφή τῷ δράκων ἀπὸν τὸ βυθισμόν τῆς ποῦ ἔγροϊκα γαὶ ἔθωρε ἀὸ βασιλόπουλλο, ἐξήχασε γαὶ πέρασε δολ-λὺς καιρὸς νὰ κεράση (ἐκ παραμυθ.) Σύμ. Ἀκόμα δὲν ἤθελε ὁ νοῦς τῆς νὰ ξελαγαρίση ἀπὸ τὸ βυθισμό του Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἀν.

βυθός ὁ, λόγ. κοιν. βύθος Νίσυρ. βύθους Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βλάστ.) βουθός Κύπρ. βουφός Κύπρ. (Πάφ.) βύθος τό, Κυκλ. Κύπρ. Κῶς Νίσυρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν.) Σέριφ. βύθους Μακεδ. Πληθ. ἡδυθατά, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βυθός. Διὰ τὸν τύπ. βύθος ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 52. Ὁ τύπ. βουφός παρὰ τὸ βουθός διὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς φ. Ἰδ. ΧΠαντελίδ. Φωνητικ. 38.

1) Τὸ βάθος, ὁ πυθμὴν τῶν βαθέων μερῶν, ἰδίως ἐπὶ θαλάσσης κοιν.: *Ὁ βυθός τῆς θάλασσας - τῆς λίμνης - τοῦ πηγαδιοῦ κττ. Δὲ νορεῖ ἂ πατώση ἄγουρα, ἔχει κοτζὰ βύθος Σέριφ. Τὰ βύθη τῇ θάλασσας Κυκλ. Τὸ νιρὸ ἔχει τρεῖς τέσσαρις ὀργυιὲς βύθους Μακεδ. Ὅσα ἡδυθα τῇ ἦς Ἀπύρανθ. Ὅσα ἡδυθα τῇ θάλασσας αὐτόθ. Ὅσα ἡδυθα τοῦ πηγαδιοῦ ἦτον ὁ κουβάς αὐτόθ. || Ἄσμ.*

Δὲν εἶ' γρεμνὸ νὰ γρεμνιστῶ, βυθὸς νὰ πάω κάτω, δὲν εἶ' μαχαίρι δίκωπο νὰ κάτσω 'ς τὴ γαρδιά μου Ἀπύρανθ.

Τρεῖς ἀδερφάδες εἶμαστο καὶ οἱ τρεῖς κακογραμμένες, ἡ μιὰ ἡχτίστη 'ς τὰ Λουτρά καὶ ἡ ἄλλη 'ς τὸ Γεφύρι

καὶ ἐγὼ ἡ βαρειορρίζικη 'ς τὰ βύθη τῆς καμάρας Κῶς. 2) Μέρος βαθύ, λάκκωμα γῆς Θράκ. (Αἰν.): Ἄσμ. *Χρυσὸς ἀστὸς ἐξέβαινε πομέσα 'πὸ τοὺς βύθους, καθημερούλλα κυνηγάει ἀηδόνια καὶ πιλπίλια (πιλπίλι = ἀηδών)* 3) Πᾶσα διέξοδος ὑδάτων Μακεδ. (Βλάστ.) 4) Ἀφεδρών, πρωκτὸς Κύπρ.: *Ἐβῆκεν ὁ βουθὸς τοῦ μωροῦ μου ἀπὸ τὴν πολλὴν κίνησιν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπους Βυθός Εὐβ. Πελοπν. (Μάν.) Βυθὸ τό, Εὐβ. Ἐβυθὸς ὁ, Πελοπν. (Ἀχαΐα Ἡλ.) Βύθους Μακεδ.*

βύθος τό, Ἄνδρ. Καπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Μύκ. Πελοπν. (Βούρβ. Μάν.) Προπ. (Κύζ.) Ρόδ. Σίφν. Σύρ. Χίος βύθους Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Σισάν.) βούθους Ἡπ. (Ζαγόρ.) βυθὸς Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζομαι.

Βύθισι, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: Ἀς τοσε μὴν τὸν ξυπνᾶς, βρίσκεται σὲ βύθος Κεφαλλ. Τοῦτος ἐπ-πεσεν εἰς μέγαλον βύθος καὶ φοοῦμαί τον Κύπρ. Ξύπνησι ἀπ' τοῦ πολὺν τοῦ βύθους Θράκ. (Αἰν.) Σὲ μέγαλο βύθος ἤπεσε Κρήτ. Δὲν αἰστάνεται, ἔχει βύθος Μύκ. Ὁ ἄρρωστος ἔπεσε σὲ βύθος Χίος Ὅστερ' ἀπὸν τὴ θέρη μ' ἔρριξε 'ς ἓνα βύθους ποῦ δὲν ξυπνοῦσα Μάδυτ. καὶ. Ἐρριξέν το 'ς ἓνα βυθὸ Μεγίστ. || Φρ. Ποῦ ἦτανε τὸ βύθος μου! (πόσον ἤμουν ἀφηρημένος!) Σίφν. Βύθους μου! (ἐπιφών. εἰς ἔκφρασιν ἀπελπισίας, συμφορὰ μου!) Μακεδ. (Καστορ.) || Ἄσμ.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ἐξύπνησε λιγάκι, μὰ πάλι παραμιλητὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ πάλι παραῦστερα σὲ μέγα βύθος πέφτει

Κρήτ.

βύθουλλας ὁ, ἁμαρτ. βούθουλλας Λεξ. Βλαστ. 373 βούθ'λλας Στερελλ. (Ἀράχ.) βόθουλλας Πελοπν. (Ἀργολ.) βόθυλ-λας Ρόδ. βόθυλ-λάας Ρόδ. βόθυλ-λος Κύπρ. (Πάφ.)

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυθούλλι < βυθός.

Βύθισμα γῆς, λάκκος ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ὕδατος ἔνθ' ἀν.: Ἐχε τὸ νοῦ σ', γιατί αὐτοῦ εἶναι βούθ'λλας Στερελλ. (Ἀράχ.) Θὰ πέση κᾶνα ζῷ 'ς τὸ βούθ'λλα αὐτόθ. Ἔπεσα 'ς ἓνα βόθυλ-λαν Ρόδ. Οὐλ-λ'ο βόθυλ-λ'οι εἶναι αὐτόθ. || Φρ.: Βούθ'λλας ἀμέτρητος (ἐπὶ τῶν λαιμάργων) Στερελλ. (Ἀράχ.) || Παροιμ.: Κόμπος, κόμπος βόθυλ-λ'ας (συνών. φρ. φασούλι φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλλι) Ρόδ. Συνών. βόθρος 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπους Βύθουλλας Ἀθῆν. Βούθουλλας Ἀθῆν. Πελοπν. (Γορτυν.) Βουθούλλοι Ἀθῆν. Μπύθουλλας Ἀθῆν. Μπούθουλλας Ἀθῆν.

βυθούρα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βύθος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούρα.

Βύθισι, ὁ ἰδ.

βυρσα ἡ, Δασ. βλάστ. δημῶδ. 57, 67 ΘΧελδράτχ ΣΜηλιαράκ. Δημῶδ. ὄνομ. φυτ. 21,135 ΠΓεννάδ. 216, 851 Γεωργ. Ἀνάλεκτ. 151—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 336, 474 Πρω.Δημητρ. βερσὸ τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βύρσα.

Ὁ θάμνος ροῦς ὁ βυρσοδεψικός (rhus coriaria) τῆς τάξεως τῶν ἀνακαρδιωδῶν (anacardiaceae), ὁ τῶν ἀρχαίων ροῦς ἢ ροῦς ὁ βυρσοδεψικός. Συνών. ρούδι, σουμακί. [**]

βύρσι τό, Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βύρσα.

